

Stilte komt voorbij

Interview: Marlies Wegerif

Fascinerend. Het woord zal nog veel vallen tijdens het gesprek met Wim Harrijvan. Deze Soester coach, hij noemt zichzelf liever 'christencoach' is gefascineerd door stilte. De aanwezigheid of juist afwezigheid van stilte. In een huis waar het waarschijnlijk alleen stil is als de drie opgroeiende pubers naar school of naar bed zijn, vindt hij toch de stilte.

Op het moment is hij druk. Hij werkt thuis als coach, maar is ook vaak onderweg om op de werkvloer trainingen te geven. Hij blogt, loopt hard en komt regelmatig met een groep mannen bijeen voor de BusinessAlpha. "Ik zoek zelden de stilte op, daar ben ik niet het type voor. Maar ik weet ook dat het wel eens nodig is om stil te worden en daarom is stilte wel altijd welkom."

Stilte is een cadeau

"Ik snap het als mensen zich willen onttrekken aan de hectiek van het dagelijks leven en naar een klooster gaan om de stilte te zoeken." En om op die manier de stilte te zoeken, vindt Wim absoluut niet verkeerd. "Want ik geloof dat stilte iets is wat God heeft geschapen. En dat je het daarom mag nastreven. Hij wil je nog steeds de rust en stilte teruggeven die je zou hebben als je continu met Hem zou wandelen." Wim zelf zoekt de stilte niet actief op. "Stilte is voor mij een cadeau, dat ik ontvang. Dat heeft ook te maken met mijn visie op het leven. Ik geloof dat God alles geeft, op de tijd die Hij goed vindt. En in die afhankelijkheid komt stilte voorbij als een bushalte, waarbij je de keuze hebt om uit te stappen of niet." Wim verstaat de kunst om die momenten te herkennen en er dan ook bewust voor te kiezen om 'even bij de bushalte uit te stappen' en de stilte te laten gebeuren. "Dat kan een onverwacht moment zijn in een gesprek, als het stil valt. Of tijdens een ritje in de auto. Of als ik eens om vijf uur 's morgens wakker word. En omdat ik het niet zoek maar wel nodig heb, ben ik dus wel heel blij als zo'n moment voorbijkomt."

Positief en negatief

Stilte is voor Wim meer dan afwezigheid van geluid. "Ik denk dat stilte dicht tegen rust aan ligt. Het is het je ergens helemaal op je gemak voelen. Deze veiligheid is voor mij een positieve stilte. Het is zo veilig, dat we gewoon stil kunnen zijn. Bijvoorbeeld in een huwelijk. Niet dat je op elkaar bent uitgekeken, maar

dat je gewoon niets meer hoeft te zeggen. En dan is het een heerlijke stilte. Gewoon bij elkaar zijn.” Soms kan stilte ook heel confronterend zijn. “Het valt stil en dat wil ik helemaal niet. Het kan best onaangenaam zijn. Als ondernemer kan mijn werk soms stilvallen. En dan merk ik dat ook mijn levensritme afzakt, dan heb ik helemaal geen zin meer om de dagelijkse dingen te doen en wat ik dan doe, doe ik ook nog eens inefficiënt. Normaal vind ik het fijn om productief te zijn, maar in zo’n periode valt de stilte niet zo lekker. Dat noem ik negatieve stilte.”

Bron

Wim heeft dus niet expliciet iets met stilte, maar gaat het ook zeker niet uit de weg. Hij is vooral geboeid door het onverwachte. Bijvoorbeeld tijdens een coachgesprek. “Stiltes tijdens een coachgesprek kunnen soms heel ongemakkelijk en spannend zijn. Maar ook wel nuttig en belangrijk. Dat blijkt meestal pas achteraf. De stilte helpt om te verwerken of om te merken hoe moeilijk iets is. Er hoeft ook niet altijd gepraat te worden, soms kun je dingen ook in stilte delen. Stilte is een laag die je in een gesprek kunt brengen. En dan is de stilte een soort bron waaruit je steeds weer vertrekt.” Het is fascinerend om Wim zo te horen filosoferen over stilte. Aarzelend zoekt hij zijn woorden, steeds luisterend naar wat ze bij hem zelf oproepen. Als coach heeft hij geleerd om steeds meer en meer op die manier te werken: alles loslaten, geen strakke behandelplannen meer opstellen, maar afwachten wat er gebeurt. “Dat is voor mij de kern. Dan is het niet letterlijk stil tijdens een gesprek, maar het is wel de stilte die er altijd is.”

Spiegel

Niet alleen tijdens de coaching heeft Wim geleerd om dingen los te laten. Hij ervaart ook dat je in de opvoeding soms bewust stil moet zijn. Dat kan best lastig zijn. “Mijn kinderen weten allang hoe ik over bepaalde dingen denk en dan hebben ze geen zin meer om erover te praten.” Hij wil ze zelf hun weg laten zoeken, hen de ruimte geven. Zo gaat hij met zijn zoon op reis naar Jeruzalem. “Ik wil voor die reis graag dingen plannen, van te voren

Paspoort

Wim Harrijvan (1963) is getrouwd met Henriëtte Treurniet en samen zijn ze de ouders van drie thuiswonende kinderen. Hij is als christencoach er niet op uit om zijn cliënten te overtuigen van zijn – christelijke – waarden, maar hij hanteert die wel. Verder onder andere betrokken bij BusinessAlpha, een laagdrempelige kennismakingscursus over het christelijk geloof, gericht op zakenmensen.

bedenken wat we gaan doen.” Maar zoonlief houdt hem dan goed de spiegel voor, want hij wil helemaal niet van te voren al vastleggen wat ze allemaal gaan bezoeken, dus “ik heb alleen maar een hotelletje geboekt en verder weet ik het nog niet...” Zo leert zijn zoon hem dus een stukje leven in afhankelijkheid, afwachten wat er voorbij komt... Fascinerend.

Ik geloof
dat stilte
iets is wat
God heeft
geschapen